Sprawozdanie Metody Numeryczne 2 Temat 6

Przemysław Woźniakowski 2018-01-20

1 Treść zadania

Metoda Milne'a. Wartości początkowe y1, y2, y3 należy obliczyć metodą Rungego-Kutty rzędu 4-go (wzór Gilla).

2 Opis metody

Metoda Milne'a służy do rozwiązywania równań różniczkowych zwyczajnych w postaci y'=f(x,y) na przedziale [a,b] z warunkiem początkowym $y_a=y(a)$. Jest to metoda typu predyktor-korektor. Polega na tym, że w każdej iteracji najpierw na podstawie znanych już wartośći obliczane jest przybliżenie y_i zwane predyktorem. Następnie na podstawie predyktora obliczana jest wartość dokładna zwana korektorem. Jest to metoda 3 rzędu.

```
\begin{array}{l} n-\text{liczba podziału}, x_i = a + i \frac{b-a}{n} \\ & \textbf{for k=3,...,n do} \\ & y_i = y_{i-4} + h \frac{4}{3} (2f(x_{i-3}, y_{i-3}) - f(x_{i-2}, y_{i-2}) + 2f(x_{i-3}, y_{i-3})) \\ & y_i = y_{i-2} + h \frac{1}{3} (f(x_{i-2}, y_{i-2}) + 4f(x_{i-1}, y_{i-1}) + f(x_i, y_i)) \\ & \textbf{end for} \\ & \text{gdzie } y_0 = y_a, y_1, y_2, y_3 \text{ obliczone są metodą Rungego-Kutty 4 rzędu:} \\ k_1 = h f(x_{i-1}, y_{i-1}) \\ k_2 = h f(x_{i-1} + \frac{1}{2}h, y_{i-1} + \frac{1}{2}k_1) \\ k_3 = h f(x_{i-1}, y_{i-1} + \frac{1}{2}(-1 + \sqrt{2})k_1 + (1 - \frac{\sqrt{2}}{2})k_2) \\ k_4 = h f(x_{i-1}, y_{i-1} - \frac{\sqrt{2}}{2}k_2 + (1 + \frac{\sqrt{2}}{2})k_3) \\ y_i = y_{i-1} + \frac{h}{6}(k_1 + (2 - \sqrt{2})k_2 + (2 + \sqrt{2})k_3 + k_4) \end{array}
```

3 Warunki, założenia

Metoda działa dła większości równań różniczkowych zwyczajnych. Nie działa dla równań różniczkowych jednorodnych z warunkiem początkowym $y_a=0$ gdyż wtedy $y_1=y_2=\ldots=y_n=0$. Także dla równań z funkcją wykładniczą, błąd na końcu przedziału może być bardzo duży, gdyż punkty x_i, x_{i+1} są równo oddalone.

4 Implementacja metody

Metoda została zaimplementowana w funkcji milmethrk4(f,a,b,n,y0,y). Przyjmuje ona:

- -f równanie różniczkowe do rozwiązania.
- -a,b granice przedziału na którym rozwiązywane jest równanie.
- -n liczba podziału.
- -y0 warunek początkowy y_a .
- -y rozwiązanie (w celu obliczeniu błędu).

```
-YP - wektor wartości y(x).
-Y - wektor wartośći y(x)
-err - wektor błędów w każdym kroku
-merr - błąd maksymalny.
function [ X, YP, Y , err ,merr ] = milmethrk4( f, a,
            b, n, y0 ,y)
%MILMETHRK4
X = linspace(a,b,n);
YP = 1:n;
YP(1) = y0;
h = X(2) - X(1);
Y = y(X);
for i = 1:3
               x = X(i);
               y = YP(i);
               k1 = h*f(x,y);
               k2 = h*f(x+0.5*h,
                                                                                         y+0.5*k1);
               k3 = h*f(x+0.5*h,
                                                                                           y + 0.5*(-1 + sqrt(2))*k1 + (1
                            -0.5*sqrt(2))*k2);
               k4 = h*f(x+h, y-0.5*sqrt(2)*k2+ (1+0.5*sqrt(2))*
                           k3);
               YP(i+1) = YP(i) + (1/6)*(k1+(2-sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqrt(2))*k2+(2+sqr
                             (2))*k3+k4)*h;
end
for i = 4:n-1
               prediction = YP(i-3) + h*(4/3)*(2*f(X(i-2),YP(i-2))
                            )-f(X(i-1),YP(i-1))+2*f(X(i),YP(i)));
               YP(i+1) = YP(i-1) + h*(1/3)*(f(X(i-1),YP(i-1)) +
                            4*f(X(i),YP(i))+ f(X(i+1),prediction));
end
err = abs(Y-YP);
```

Funkcja zwraca:

-X - wektor $x_0, x_1, ..., x_n$

merr= max(err);

y');

end

plot(X,YP,'r*',X,Y,'b');
title('Metoda Milnea');

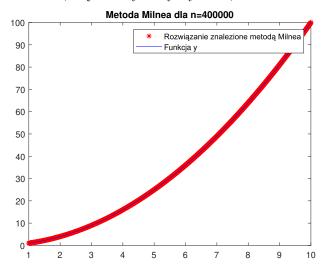
legend('Rozwiazanie znalezione metoda Milnea', 'Funkcja

5 Przykłady i wnioski

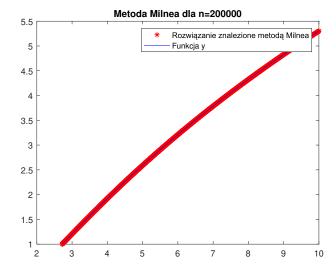
Funkcja została przebadana na kilku przykładowych równaniach:

5.1 Równania jednorodne

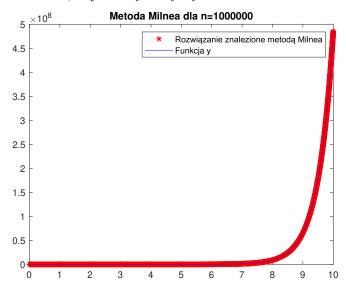
1. $y_1'=f_1(x,y_1)=2\sqrt{y_1}, y_1=x^2, x\in [1,10]$ Dla n=400000, błąd maksymalny wynosi 0,0011.

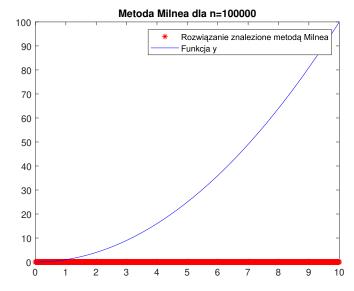
2. $y_2'=f_2(x,y_2)=\frac{2\sqrt{y_2}}{x},y_2=2log(x),x\in[e,10]$ Dla n=100000, błąd maksymalny wynosi 3,286552 * 10^{-4} Dla n=200000, błąd maksymalny wynosi 1.6434 * 10^{-4}

Przykład funkcji wykładniczej. $g_1'=f(x,g_1)=2g_1,g_1=e^{2x},x\in[0,10]$ Dla n=1000000, błąd maksymalny wynosi 2.4257 * 10^4

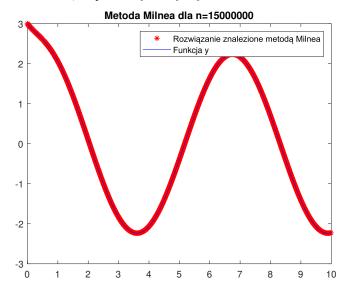

Przykład gdy $y_a = y(0) = 0, g_2' = f(x, g_2) = 2\sqrt{g_2}g_2 = x^2, x \in [0, 10]$

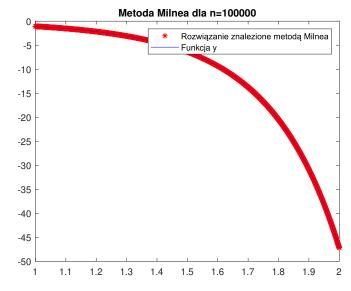
Równania niejednorodne 5.2

3. $y =_3 = f_3(x,y_3) = -2y_3 + 5cos(x), y_3 = sin(x) + 2cos(x) + e^{-2x}, x \in [0,10]$ Dla n=10000000, błąd maksymalny wynosi 3.92871 * 10⁻⁴. Dla n=15000000, błąd maksymalny wynosi $2.61917 * 10^{-4}$.

4. $y_4' = f_4(x, y_4) = y_4 x - x e^{x^2}, y_4 = e^{\frac{-x^2}{2}}, x \in [1, 2]$ Dla n=100000, błąd maksymalny wynosi 4.358936985084938* 10^{-4} .

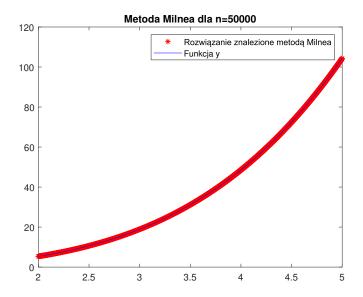
Dla n=100000, błąd maksymalny dla metody Rungego-Kutty rzędu 3 wynosi $4.358936984942829 \ 10^{-4}$.

Równania Bernoulliego 5.3

5. $y_5'=f_5(x,y_5)=x\sqrt{y}+\frac{xy}{x^2-1},y_5=\frac{-1}{3}(-1x^2)+\sqrt[4]{x^2-1},x\in[2,5]$ Dla n= 50000, błąd maksymalny wynosi 0.009256596196948.

Dla n= 50000, błąd maksymalny dla metody Rungego-Kutty rzędu 4 z wzorem klasycznym wynosi 0.009256596196764.

5.4 Wnioski i zakończenie

Metoda, dla równań rożniczkowych, spełniających założenia metody, znajduje rozwiązanie bliskie podanemu. Błąd maleje wraz ze wzrostem liczby podziału. Gdy do obliczenia y_1, y_2, y_3 zastosowana jest metoda Rungego-Kutty rzedu 3, błąd jest minimalnie mniejszy (wynika to z faktu, że korzystając z metody rzędu 4, łączymy schematy różnych rzędów).